

[Fibiger.]

gøre, maa jeg sige, at det, der her foreslaas, ikke vil virke gavnligt for Landbruget. Der tales deri om Indførelse af Grundskyld og Grundværdstigningsskyld, Ekspropriation o. s. v., men efter min Mening er det en daarlig Maade at komme det danske Landbrug til Hjælp paa, at øge dets Skatter, som kan være tyngende nok i Forvejen. At lægge betydelig mere Skat paa Jorden ved at beskatte en muligvis kommende Stigning og at ekspropriere Jorden fra Landbrugerne er en lidt mærkelig Maade at hjælpe et Erhverv paa, som er i en Krise. Der var mere Grund til at lette Byrderne for Erhvervet, men det agter man vist ikke at gøre fra den Side. Der tales om Ekspropriation af Jord, men jeg tror, der vil blive mere end tilstrækkelig Jord til Husmandsbrug i den nærmeste Tid, thi jeg tror, der er mange Landbrugere, der overhovedet ikke kan klare sig, men det er jo en Udvikling, man ikke ser paa med Glæde. Der tales saa meget om Udstykning, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at det er den Vej, man skal gaa, men jeg tror, man skal være meget varsom, jeg tror ikke, Tiden er inde til at forcere Udstykningen, og navnlig tror jeg ikke, Tiden er inde til at gaa ind i Statsfæstet. Vi fra vor Side vil ikke være med til at forcere en Udstykning i den Retning, men vil tværtimod i en Tid som denne holde igen, fordi vi tror, den vil være til Skade for de unge Mennesker, som lokkes ind i saadanne Brug.

Hvad vil man saa mere? Jeg har et levende Indtryk af, at det Fagforenings-tyranni, som man har set forskellige Steder, endnu ikke er uddød. Det ærede Medlem Hr. Slesbager talte om Forholdene i Esbjerg, om „Kristelig dansk Fællesforbund“, og jeg vil ogsaa gerne omtale denne Sag. Der har været iværksat Forfølgelse derovre, man har prøvet paa at hindre disse Mennesker i at faa en Arbejdsløshedskasse. Det er jo en Fagbevægelse lige saa vel som de socialdemokratiske Fagforeninger, og hvorfor skal disse Mennesker saa holdes ude? Jeg finder det lidt underligt, at man vil undtage visse Dele af Befolkningen, fordi de ikke staar i en socialdemokratisk Fagforening. De er jo en Fagforening og har en anerkendt Arbejdsløshedskasse o. s. v. Det kneb for dem at faa denne Arbejdsløshedskasse. Jeg har flere Gange fra denne Talerstol traadt i Brechen for, at de skulde have denne Arbejdsløshedskasse, for det var kun

naturligt. Man kunde vende Spørgsmaalet om og sige: Hvordan vilde Socialdemokratiet stille sig, hvis man, naar der var Flertal af Konservative og Venstre i et Kommunalraad, kun vilde overdrage Arbejdet til Medlemmer af K. D. F.? Det vilde vist ikke blive blide Toner, der kom til at lyde, og derfor maa de Herrer tænke paa, at naar de har Magten, maa de ikke misbruge den, saaledes som det her er sket. Jeg haaber heller ikke, at man fra Regeringens Side vil billige, at der foretages noget saadant. For øvrigt tror jeg heller ikke, at det, som et Flertal i Esbjerg Byraad har gjort, kan opretholdes.

I Anledning af de sociale Love, som det er bebudet, at den højtærede Socialminister vil fremsætte, vil jeg pege paa, at en Folkforsikring eller Folkepensionering, eller hvad man skal kalde det, som vi fra konservativ Side gennem Aarene har peget paa, maa være den Vej, vi skal frem. Vi staar foran en Krisetid, i Foraaet blev Lønningerne sat ikke saa lidt, ja meget, op; en Lønkamp er altid en vanskelig Ting, det tager haardt paa et Samfund, og jeg synes, Tidspunktet nu maatte være inde til, at ogsaa Regeringen kunde sige: I Fjor kom der store Lønforhøjelser, Priserne er nedadgaende paa det, I skal købe, det kunde derfor være paa Tide nu at begynde paa at betale Præmier, saaledes at vi kunde faa skabt en virkelig Folkforsikring. Jeg tror, at Tidspunktet er gunstigt til noget saadant, og jeg vil haabe, at den højtærede Socialminister, naar hans Lovforslag kommer til Behandling, maa være lydhør for nogle af de Tanker, der er nedlagt i det Lovforslag, vi tidligere har forelagt og agter at forelægge igen.

Det bebudes endvidere i Programtalen, at der vil blive fremsat Forslag til Ændring i Folkeskolens Tilsyn. Der har været skrevet og talt en hel Del om dette Spørgsmaal i Sommer, og Lærerne vedtog paa deres Møde i København omtrent enstemmigt et Ønske om at faa det gejstlige Tilsyn afskaffet og erstattet med et fagligt Tilsyn. Der har nu efter den Tid fundet Urafstemning Sted, og Billedet er blevet et noget andet, men jeg er ikke vis paa, at det Billede, der fremkom ved denne Afstemning, er rigtigt, idet det Spørgsmaal, der blev stillet til Lærerne, var saaledes formuleret, at det ikke var let at svare ja eller nej for en Del Lærere, der nok kunde ønske det gejstlige Tilsyn bevaret, men foruden ønskede et fagligt Tilsyn. Jeg ved nok, at der staar paa Socialde-